

2det Kapitel.

Forsørgelse af Enker.

§ 11.

Enker efter Invalidider og dem, der ere dræbte eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Forsørgelse af Invalidefonden, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 12.

Enker, hvis Ægtefæll først er indgaaet, efterat deres Mænd havde paadraget sig den Ejemsbeskædigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte afflediges af Tjenesten, ere udelukkede fra Forsørgelse, medmindre Manden, dengang Ægtefællabet blev indgaaet, oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Forsørgelse tilstaaes de Enker, hvis Ægtefæll er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægtefæll var aldeles ophævet inden Mandens Død.

§ 13.

Enker efter Invalidider af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med disse Eigestilledes Klasser samt efter det Personale under Bærtsafdelingen og Forplejningskorpset, som ikke har kongelig Udnævnelse, kan der foruden den dem efter Pensionslovens § 9 eller § 10 tillagte Pension eller Understøttelse endvidere som Forsørgelse af Invalidefonden gives et efter Omstændighederne afpasset Tillæg af indtil 100 Kroner.

Enker efter Personer af de nævnte Klasser, som ere dræbte eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, kan der som Forsørgelse af Invalidefonden gives et Tillæg til deres Pension eller Understøttelse, der bringer denne op til den Størrelse, som den ifølge Mandens Tjenestegrad ved hans Død vilde have faaet, naar den beregnes efter 40 Aars Tjenestetid. Hertil kan der efter de forhaandenværende særlige Omstændigheder yderligere gives et Tillæg af indtil 100 Kroner.

Enker efter de i § 9 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalidider eller ere faldne eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Afgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pension, dersom deres Mænd havde været pensionsberettigede.

§ 14.

De i den foregaaende Paragraf ommeldte Forsørgelser tilstaaes som vedvarende, men efter de Oplysninger, der tilveiebringes om den Paagældendes Trang, kunne de dog senere ikke alene forhøies, men ogsaa forringes indenfor de fastsatte Grænser eller endog ganske inddrages. Forsørgelsen, der ydes af Invalidefonden, maa i intet Tilfælde overstige Halvdelen af den Forsørgelse, den afdøde Mand har oppebaaret som Invalid, eller, saafremt han er dræbt eller dødelig faaret eller død af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Halvdelen af den Forsørgelse, der kunde være bleven ham tildelt som Invalid i 2den Afdeling.

§ 15.

Enker efter Invalidider, som senere ere blevne ansatte i en af Staten lønnet Bestilling, have den samme Afgang til Forsørgelse efter nærværende Lov, som om Manden ikke havde modtaget en saadan Bestilling, forsaavidt som han ikke inden sin Død var bleven aflediget fra Bestillingen af en ham tilregnelig Marsag, og forsaavidt som Enken ikke paa Grund af Mandens Bestilling nyder nogen Pension eller Understøttelse. Har hun en saadan, men